

Ako komunikovať s transgender ľuďmi: Pristúpíte na ich hru so zámenami?

Mária Magotsová

10. augusta 2022 ✝ Cirkev Spoločnosť

V redakcii sme nedávno debatovali o tom, ako - a či vôbec - oslovovať transgender ľudí tak, aby to bolo v súlade s našou katolíckou vierou. Pristúpiť na ich hru so zámenami, oslovovať nebinárnych ľudí v strednom rode, onikať tým, ktorí sa ešte nerozhodli, aký rod si zvolia? Napokon nám na to nečakane dala odpoveď známa herečka Jiřina Bohdalová. Pre český Reflex to totiž povedala jasne: „*Veď tí ľudia hovoria hlúposti, veď to je proti zdravému rozumu...*“

Zdroj: pixabay.com

Po našom nedávnom článku o nebinárnej osobe, ktorá si želá, aby ju ľudia oslovovali v strednom rode, sme v redakcii diskutovali o tom, čo sa to dnes vlastne deje so svetom. A prečo už aj veriaci ľudia rezignovali na to, aby tieto progresívne novinky verejne odmietli. Je za tým strach, apatia? Naozaj už o nás platia slová svätého Hieronyma o tom, že „*rovnako nerestné ako klamať je nevzoprieť sa statočne klamárom?*“

Veď už aj tá Jiřinka Bohdalová sa čuduje, čo sa to okolo nás deje. V *rozhovore*, ktorý poskytla pre program *Prostor X* českého Reflexu, sa otvorene vyjadrila k tým najpálčivejším témam súčasnosti. Herečka tých, ktorí sa identifikujú inak ako muži a ženy, označila za hlupákov.

„*Svet je chorý. A naša malá krajinka tiež. Keď máme niekoľko pohlaví, keď máme MeToo, keď máme ja neviem čo, veď to je príšerné, veď to nejde! Veď to je proti zdravému rozumu!*“

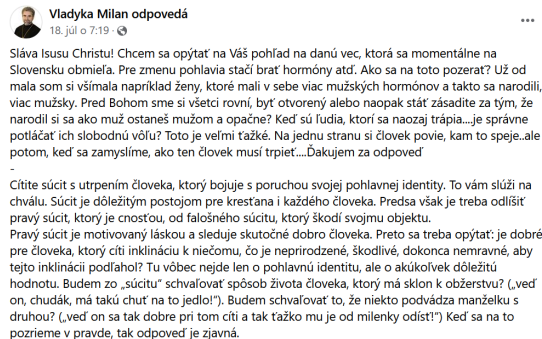
Bohdalová sa nerozpakovala detailne poukázať na absurdnosti niektorých moderných, liberálnych názorov a tvrdení. Napríklad o tom, že existujú viac ako dve pohlavia.

„*Ja neviem, kde tie pohlavia mám. Asi v podpazuší, alebo mi ich otecko zabudol urobiť. Veď tí ľudia hovoria hlúposti... Tak mi ukážte tie pohlavia,*“ rozhorčila sa herečka s tým, že všetci takto uvažujúci ľudia by mali radšej čušať.

„*Nech si to myslia sami pre seba, ale nech to nevykrikujú, tieto hlúposti,*“ dodala s tým, že si želá, aby sa z tohto svet v budúcnosti vyliečil...

Čo na to kňaz?

Ako by sme teda mali pristupovať k tým, s ktorými napríklad pracujeme alebo chodíme do školy, a ktorí od nás vyžadujú, aby sme tolerovali ich aktuálne „gender statusy“? Odpoveď sme našli na facebookovej stránke „Vladyka Milan odpovedá“, kde duchovný otec Peter Labanič pripomína, že súcit s utrpením človeka, ktorý bojuje s poruchou svojej pohlavnej identity, je dobrá vec, pretože súcit je dôležitým postojom pre kresťana, i každého človeka.

Zdroj: snímka obrazovky z fb Vladyka Milan odpovedá

„Predsa však je treba odlíšiť pravý súcit, ktorý je cnosťou, od falošného súcitu, ktorý škodí svojmu objektu. Pravý súcit je motivovaný láskou a sleduje skutočné dobro človeka,“ hovorí kňaz.

„Preto sa treba opýtať: je dobré pre človeka, ktorý cíti inklináciu k niečomu, čo je neprirodzené, škodlivé, dokonca nemravné, aby tejto inklinácii podľahol? Tu vôbec nejde len o pohlavnú identitu, ale o akúkoľvek dôležitú hodnotu. Budem zo „súcitu“ schvaľovať spôsob života človeka, ktorý má sklon k obžerstvu? („ved’ on, chudák, má takú chuť na to jedlo!“). Budem schvaľovať to, že niekto podvádza manželku s druhou? („ved’ on sa tak dobre pri tom cíti a tak ťažko mu je od milenky odísť!“) Keď sa na to pozrieme v pravde, tak odpoveď je zjavná,“ vysvetľuje otec Labanič s tým, že je správne potláčať svoju slobodnú vôľu – pokiaľ ma vedie tam, kde si škodím na tele a predovšetkým na duši.

„Čo sa týka potláčania slobodnej vôle iného človeka, samozrejme, nemôžeme niekoho nútiť, aby Boha poslúchal, ak ide o jeho súkromnú vec. V prípade, že svojou vôľou škodí inému, tam je to naopak naša povinnosť. Preto ani zákon nemá povinnosť trestať človeka, ktorý škodí sebe napr. sledovaním pornografie alebo braním drog. Určite však má právo i povinnosť trestať toho, ktorý pornografiu alebo drogy rozširuje,“ dodáva duchovný otec.

Zdroj: pixabay.com

Bolo by to proti pravde

K aktuálnej LGBT propagande ďalej Peter Labanič pripomína: *„To, že človek túži byť opačným pohlavím, nemusí byť len záležitosťou hriechu tohto človeka, alebo hriechu niekoho iného voči nemu (napr. nesprávna výchova alebo ublíženie). Môže to byť aj dôsledok choroby či poruchy, za ktorú tento človek nemôže. Napriek tomu však nemám právo takéhoto človeka podporovať v presvedčení, že takýto stav je normálny. A nikto nemá právo odo mňa takúto podporu vyžadovať. Bolo by to proti pravde i proti láske k blížnemu.“*

Kňaz ešte vo svojom príspevku pripomenul situáciu, kedy v diskusii na kresťanskom portáli kritizoval, že kresťanský autor článku o osobe, ktorá zmenila pohlavie, opakovane hovoril ako o žene, hoci bola biologicky mužom.

„Jeden z mojich oponentov povedal, že je to otázkou „slušnosti“, aby sme o danej osobe hovorili tak, ako si to praje ona. S tým nemôžem súhlasiť. Ak niekto má o sebe chorobnú predstavu, že je psom (a takéto prípady sú čoraz častejšie v dnešnom pomýlenom svete), tak budem naňho zo slušnosti havkať?“ pýta sa kňaz, ktorý na záver celú problematiku zhrnul pomerne jednoducho a pre kresťana katolíka nanajvýš zrozumiteľne.

„Takže, súcit áno, ale nie na úkor pravdy a skutočnej lásky k blížnemu. Môžem takémuto človeku prejavíť porozumenie, ale nie súhlas. Sprevádzať ho, ale nie zavádzať ho (alebo sa nechať zavádzať). Pokúsiť sa mu pomôcť, ale nie spolupracovať so zlom.“

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/ako-komunikovat-s-transgender-ludmi-pristupite-na-ich-hru-so-zamenami/>